

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 180 Lei

Pe jumătate . . . . . 90 Lei

în America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaș, Jud. Târnava-mică

Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Alunecări primejdioase

Să nu părăsim datinile bune din bătrâni, că alunecăm în prăpastiile fără fund ale pierzării.

Ce frumoase erau odată cășlegile la nația noastră românească! Olocoteau satele de chiote tinerești, de glasuri de vioară și de veselie. Nu erau dumineci fără ospete, fără nuntași, fără miri și fără socrii.

Și cum se făceau ospetele în vremurile bune, curate, de demult?

Sosia flăcăul cu bună rânduială dela armată, îmbrăca iarăși cămașa lui cu cheutoare înflorită, șerpărelul de curea, itării de lână cu peană la șold, opincile nouă cu gurgui, și pleca lătorean pe cărări cunoscute, unde își alegea o floare învoaltă, cu obrazii ca ruja de Maiu. Când o avea aleasă, cerea cu multă cuviință învoirea părinților. Și dacă o dobândia, socrul mare își lua doi cumeștri lângă sine și mergea „la vedere”. Acolo se puneau la cale toate celea bune și încă în aceeași zi, dimpreună cu mirele, sosit și el la lucru gata, și cu mireasa, se înfățișau la preotul fetei, pentru pornirea hârtiilor, după rânduiala și prescrierile sfinteii biserici.

Mai treceau două-trei săptămâni, până ieșiau „strigările” și umblau hârtiile pe la protopopie, apoi, într-o Sâmbătă, înaintea zilei puse, mire și mireasă, se grijiau cu sfânta taină a spovedaniei și cu sfânta cuminecătură la preoții lor, după legea creștinească, pregătindu-și astfel sufletele pentru marea legătură a căsătoriei.

Numai după ce se făceau acestea sfinte prescrieri ale legii creștinești, putea să urmeze cununia și ospățul cu toate ale lor datini frumoase și înălțătoare. Cununia se încheia numai în fața sfântului altar, cu lumini și cu binecuvântări, cu cununi, cu tropare din strană și cu nelipsitul „Isaia dăntuiește”, care storcea lacrimi de plăcute amintiri și din ochii babelor încârligate.

Masa de după cununie o blagoslovia tot slujitorul sfântului altar, ca o dovadă, că legătura dintre tinăra pereche era plăcută și lui Dumnezeu și oamenilor.

Așa se făceau cununiile la nația noastră românească în vremurile celea bune și curate de demult. Și cât de einstite, de frumoase și de pe lege erau acelea cununii, blagoslovite și de Dumnezeu și de oameni!

Așa se fac și astăzi cununiile în comunele unde legea-i lege și cununia-i lucru sfânt, precum a voit-o și a lăsat-o să fie Isus, Dumnezeu nostru, care a binecuvântat nunta dela Căna Galileii.

Însă, durere, mare durere, că nu este peste tot locul și pretutindeni așa, cum poruncește legea și sfânta noastră credință creștinească. Nu. Căci iată ce ne scrie un bun cetitor al nostru din părțile Huedinului, de dinsus de orașul Clujului:

— De vre-o doi-trei ani încoace, Românii noștri dela sate, atât uniții, cât și frații ortodoxii, au început niște obiceiuri urâte cu căsătoriile. Adecă vorba veche:

*Mersei sara la vedere,
Până'n ziua-s cu muiere...!*

Merge câte-un băiețuș abia ieșit dela școală, cu doi sau trei oameni lângă el, unde este fată la casă, trecută de 14 ani, și, după puțină târguială, fără întrebare de părinți, că vreau s'o deie, și fără întrebare de fată, că vrea să plece, o smâncesc afară din casă și o duc, de nici picioarele nu-i ajung pe pământ, până la casa flăcăului! Adeseori se întâmplă, că nici părinții lui nu au știre de nora ce le vine, precum nu știe nici ea, dacă-i bine văzută sau ba?

După asemenea ispravă, vuieste satul de chiuituri în puterea nopții (că noaptea se încheie cununiile „la salcă”) și muzicanții își blastămă și ei zilele, dând în gropi ca tâlharii, cu ceterile și cu gurdunile lor cu tot.

Apoi urmează ceva și mai jalnic: Dacă mireasa îi pe placul căsenilor, rămâne mai mulțitor, dacă nu, a doua zi capătă pașolta către casă. Ori pleacă chiar ea, de voia ei, urându-se de cosițe și de nevastă...! Feciorul într'altă seară își caută norocul aiurea, luând două trei sate de-arându-l. Fata mai pleacă și ea de câteva ori într'un dulce, tot legându-și și deslegându-și pirostiile.

Adecă, acuma mai ușor găsești o nevastă, dacă vrei să te însori, decât o ciupercă de toamnă în luna lui Octomvrie, când nu plouă...*

Ați auzit creștini și oameni de omenie, ce cumpliri se întâmplă prin unele sate ale scumpei noastre nații? Poate credeți, că este vorba de nișcaiva țigani lăieți, cari azi își pun corturile aici, mâne peste trei poște mai departe, unde spre întunerecul codrilor fără legi și fără Dumnezeu?! Se poate. Așa so-

cotim și noi, că asemenea lucruri nu se pot întâmpla decât între corturari dintre cei mai răi și mai sălbateci. Unde are Românul suflet și inimă, să cadă până într'atâta, încât să alunece în noroiul țigănesc al căsătoriilor „la salcă”? Nu ne vine să credem ochilor, citind scrisori ca cea de sus.

Însă dacă totuși ar fi așa pe unde, se cade să ne trezim cât mai repede din asemenea grozăvii! Se poate ceva mai urât, mai fără lege și fără Dumnezeu, decât copii cu nasurile umede încă, să batjocorească o taină sfântă, umblând noaptea ca furii și nenorocind copile necrescute, cari n'au glagorie la cap, nici simț de rușine în inimile lor necoapte?! Unde vom ajunge în felul acesta?

Unde sunt părinții, unde sunt oamenii cu judecata la cap, cari să mai rabde asemenea păgânătăți? Poate prin Africa, la Zulucaferii cari se mănâncă unii pe alții ca animalele sălbatice. Și azi nici acolo.

Pe la noi însă, în cumintea și buna noastră nație românească, nu pot să mai fie!

Prisonierii români din Rusia vin acasă. În zilele din urmă s'a răspândit știrea, că guvernul sovietic a îngăduit mai multor români și unguri, cari au căzut prizonieri la ruși încă din timpul războiului, să se întoarcă acasă. Rușii sunt siliți să-i lase acasă din cauza neajunsurilor economice ce bântuie la ei, așa că nu-i mai pot ținea. Bieții prizonieri ardeleni au și plecat spre casă. Vin peste Asia. Călătorește însă foarte greu, așa că numai peste câteva săptămâni vor putea ajunge în România. Se spune, că ar fi cu toții la vre-o 3000 de inși.

Hainele albe vindecă bolnavii de oftică. Una dintre celea mai cumplite boale este oftica sau boala de plămâni. Mulți doctori învățați și-au bătut capul cum ar putea scăpa bolnavii de aceasta boală. Un doctor din Berlin, cu numele Oppenheim, spune, că bolnavii de oftică să nu poarte haine negre, fiindcă acestea împiedecă pătrunderea razelor de lumină, cari omoară germenii boalei. Mai bine e ca toți ofticoșii, să poarte haine deschise, mai ales haine de culoare albă. Pot purta și haine de culoare vânătă. Acestea colorii îngăduie ca razele luminoase să ucigă toți germenii boalei și astfel bolnavii se însănătoșează.

Sfântul Părinte din Roma împotriva prigonirilor din Rusia

— Sfinția Sa descrie grozavele suferințe ale poporului rus și anunță că la 19 Martie va sluji o sfântă liturghie pentru Ruși —

În ziua de 2 Februarie, sărbătoarea întâmpinării Domnului, Preafericitul Părinte dela Roma, Papa Piu XI., a adresat către cardinalul Basilio Pompili, vicarul său general dela Roma, o scrisoare, pe care o reproduc toate gazetele lumii. În scrisoarea aceasta sfântul Părinte arată marile prigoniri pe cari le-au început și le întetesc zi de zi bolșevicii împotriva bisericilor din Rusia și roagă pe vicarul său general, să facă pregătirile de lipsă pentru că sfântul Părinte să poată sluji o sfântă liturghie de împăcare a lui Dumnezeu, în catedrala sfântului Petru, pe mormântul căpeteniei apostolilor.

Dăm și noi părțile mai de seamă din această minunată scrisoare, pentru cetitorii noștri, să vadă inima plină de gragoste a a părintelui creștinătății.

Mila Sf. Părinte față de suferințele poporului rusesc.

Grozavele și sacrilegele fărâdelegi cari se îndreaptă împotriva lui Dumnezeu și mântuirii sufletești a poporului rusesc, — spune sfântul Părinte — l-au atins foarte dureros. Sfinția Sa s'a ocupat mai de multe ori, ca și înaintașul său, de lucrurile din nefericita Rusie și a propus Marilor Puteri adunate la conferința din Geneva să recunoască guvernul bolșevic numai sub condiția dacă va da libertate religioasă deplină tuturor cultelor (religiilor) din Rusia. Marile puteri însă n'au căutat să asigure drepturile lui Dumnezeu, nici împărăția și dreptatea lui, ci interesele proprii, recunoscând guvernul bolșevic fără de a-i cere aceste garanții. S'a respins și propunerea a doua a sfântului Părinte, care era menită să asigure vasele și icoanele sfinte. Cel mult atâta a putut face că pe patriarhul Tychon, capul bisericii ortodoxe rusești, l-a scăpat dela moartea sigură și că a împărțit zilnic, prin reprezentanți săi, mâncare în cinste la peste 150 de mii, de copii, pe urmă însă nici această milă n'a putut-o face, pentru că bolșevicii ruși mai bucuroși i-au lăsat să moară de foame pe acești nefericiți copii, decât să îngăduie hrănirea lor prin mila creștinilor din toată lumea.

Ura bolșevicilor se îndreaptă mai ales împotriva preoților, a călugărilor și cărugărilor, dintre cari au osândit la muncă silnică pe viață între alții și pe preoții catolici Boleslau Sloskau și Alexandru Trison, precum și pe reprezentantul Papei pentru ritul slavonesc, exarhul Leonida Fiodorow. Ei au prins însă în mrejele lor mai ales pe tineri, pe cari i-au organizat într-o „ligă a oștilor împotriva lui Dumnezeu”, iar pe copii li îndeamnă să-și părăsască pe proprii lor părinți dacă sunt credincioși și țin la biserica lor, să nimicească și necinstească bisericile și lucrurile sfinte, nimicind astfel sufletele curate ale acestor copii.

Pentru că Dumnezeu să scape nobilul popor rusesc de această nefericire, — spune Sfântul Părinte — a înființat la Roma o comisiune constatătoare din preoții cei mai învățați, așezând în fruntea lor pe cardinalul Aloisio Sincero. A aprobat scurta rugăciune: „Răscumpărătorule,

mântuește Rusia!”, și a dăruit tuturor celor ce o vor rosti cu inimă curată iertarea pedepselor celor din focul curățitor, iară în lunile din urmă a mai aprobat două rugăciuni în cari poporul rusesc este recomandat micii și noiei sfinte Terezia de pruncul Isus. A aprobat ca Institutul Oriental din Roma să țină conferințe, prin cari să arete lumii toate prigonirile îndreptate de către bolșevici împotriva bisericilor, și cu bucurie a văzut că pilda Institutului Oriental au urmat-o și alții la Londra, Paris, Geneva, Praga și în alte orașe.

Ura bolșevicilor împotriva lui Dumnezeu însă în loc să scadă se tot întetesc din zi în zi. La Crăciunul trecut ei au închis sute de biserici și au ars nenumărate icoane sfinte, silind pe muncitori și elevi să lucre în aceste sărbători. Au desființat Dumineca. Au mers atât de departe încât au obligat pe muncitorii din fabrici, bărbați și femei, să facă o declarație comună, că se despărțesc și rup cu totul de Dumnezeu și că-l urăsc din tot sufletul lor. Celce n'a voit să iscălească această declarație a fost lipsit de bonul (țâdula) de pâine, îmbrăcăminte și locuință, ceea ce înseamnă a muri de foame în Rusia de astăzi. Au aranjat apoi conducte potrivnice lui Dumnezeu, în toate orașele și satele țării, precum a fost și acela dela Moscova, văzut de toți diplomații (reprezentanții) țărilor străine, Treceau adică pe străzile Moscovei cară în cari se aflau tineri îmbrăcați în odăjdii bisericesti cari batjocoreau și chiar scuipau sfânta cruce. Pe unele autocamioane erau așezați pomi de Crăciun pe cari atârnav, spânzurate de gât, păpuși îmbrăcate în haine arhieresti de ritul grec și latin.

Rugăciuni la Roma și în toată lumea pentru încetarea prigonanelor din Rusia.

Pentru că să împace pe preamilstivul și de oameni iubitorul Dumnezeu, sfântul Părinte s'a hotărât deci să slujească însuși în ziua de 19 Martie, sărbătoarea după ritul latin a sfântului Iosif logodnicul Preacuratei, o sfântă liturghie în biserica sfântului Petru dela Roma, deasupra mormântului vârhovnicului apostolilor, unde să-l roage pe Dumnezeu ca să sfârșească odată suferințele poporului rusesc și să-i împreune într'o singură turmă a singurului Mântuitor și Răscumpărător Isus Hristos. Cu acel prilej va ruga sfânta inimă a lui Isus Dumnezeu, să ierte și să milostivească atât pe cei omorâți cât și pe aceia cari i-au omorât. Va ruga pe Preacurata și fără de prihană Vergura Maria, pe logodnicul ei curat, sfântul Iosif, patronul întregii biserici, pe apărătorii speciali ai poporului rusesc: pe sfinții Ingeri, pe sfinții Ioan Botezătorul, pe sfântul Nicolae, Vasile cel Mare, Ioan Gurădeaur Ciril și Metodie, și pe toții sfinții, dar în special pe sfânta Terezia de pruncul Isus, căreia i-a încredințat în special soarta acelor suflete, ca să le ajute.

Se îndreaptă deci sfântul Părinte către cardinalul Pompili, și-l roagă să facă toate pregătirile de lipsă pentru această sfântă liturghie, nădăjduind că cu ael prilej se vor ruga împreună cu Sfinția Sa nu numai episcopii catolici și întreagă lumea catolică, fie în ziua aceea, fie într'altă sărbătoare, dupăcum vor afla de mai potrivit. Sfântul Părinte este sigur că Pronia Cerească va asculta rugăciunile atâtor milioane de creștini și va mântui, în clipita cea mai potrivită, țara aceea mare care face a șeasa parte din întreg rotogolul pământului. Sfântul Părinte nu încetează a se ruga și până atunci pentru mântuirea acelu popor și împărțește cu drag binecuvântarea sa apostolică tuturor acelor cari vor face, împreună cu Sfinția Sa, această cruciadă de rugăciuni.

Celce a avut răbdarea să cetească până-n capăt această minunată scrisoare a sfântului Părinte dela Roma, a putut vedea, câtă iubire, milă și nobleță de inimă are acest Părinte al creștinătății pentru nefericitul popor rusesc, care, deși nu-l recunoaște de cap al bisericii, li este drag, precum i-a fost drag părintelui de sf. evanghelie fiul cel rătăcit. Insuși mărturisește în scrisoarea sa aceasta, că rugăciuni a îndreptat către Dumnezeu pentru acest popor nefericit, câte puțuri a făcut Marilor Puteri, câte milie-a trimis, câte lacrimi a șters și în călătorie forme nu s'a îngrijit să-i poată mântui până ce în sfârșit i-a încredințat scutul sigur al surorii Terezia de pruncul Isus care cu siguranță le va mijloci dela Dumnezeu ajutorul.

Pe urma acestei scrisori a Papei, a venit și episcopii bisericii anglicane (reformată) din Anglia și au protestat și ei la sinoadele lor împotriva prigonirilor din Rusia, iar acuma e vorba ca să protesteze chiar unele mari puteri. Iar dacă întreaga creștinătatea se va ruga lui Dumnezeu pentru mântuirea poporului rusesc, dar toți episcopii vor face ceea ce a făcut și el face Papa, Dumnezeu va ști să spulberă și să nimicească șleahța aceea de ticăloși bolșevici, precum a spulberat și a nimicit pe atâția dușmani de pe vremuri ai ereticii creștinești.

Iuliu Maiorescu

Ce pătesc vrăjitoarele

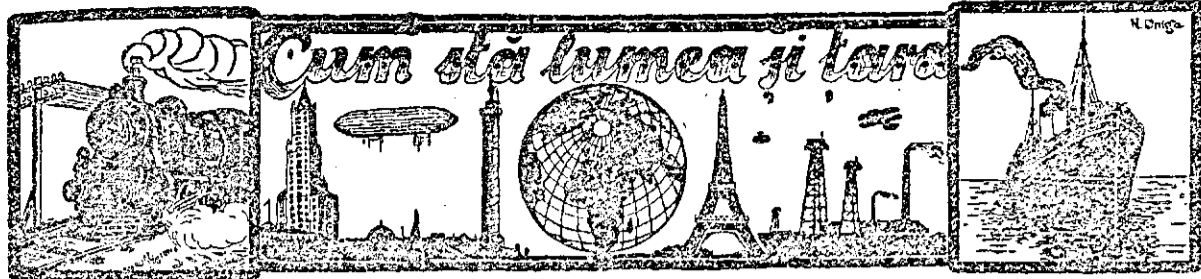
În comuna Sebeș din județul Făgăraș o femeie, care se folosește de tot felul de apucături vrăjitoarești, numai să poată atrage pe oameni și să le stoarcă banii. În zilele trecute a venit la ea și un țigan corturar, care era bolnav de mai multă vreme. I-a propus vrăjitoarei că li dă calul și căruța lui și în zece mii de lei, numai să-l scape de boală. Vrăjitoarea i-a spus, că li va vindeca, numai să-i aducă în trei nopți după oaltă câte un pumn de țărănă de pe un mormânt din cimitirul satului. În cimitir să meargă numai pe miezul nopții și să nu-i fie frică dacă va vedea vre-o nălucă.

Țiganul a mers noaptea în cimitir, în căruța a luat și o secure și a dus cu el încă un topor voinic din sat, înarmat și acesta cu un topor pentru că în caz de primejdie să-l apere. După celea dintâiu două nopți n'a văzut nici o nălucă. A treia noapte însă se ivește înaintea ei un om desbrăcat în pielea goală. Era nălucă de care i-a spus vrăjitoarea să nu se sperie. Țiganul fără să se înfrice s'a luat după nălucă, învârtind în mână toporul și strigând: stai să văd om ești ori drac ești!

Nălucă a luat-o la fugă și strigând să-l ajute să scape de om, a intrat în casa de morți din mijlocul cimitirului. Țiganul a intrat și în casa de morți și a prins nălucă, care nu era altcineva decât bărbatul vrăjitoarei.

A doua zi țiganul a spus prin sat că a pățit cu vrăjitoarea și sătenii au răs multă vorbă această pățanie.

Oieri din Ardeal în Rusia. În Rusia sunt mai mulți oieri din Ardeal. Bolșevicii le-au luat toate oile, așa că au rămas fără o avere. Acum li silesc să-și lase și credința pentru că în Rusia nu-i iertat, ca oamenii să se mai roage lui Dumnezeu și să meargă la biserică. Bieții oieri necunoscuți așteaptă ajutorul Statului român, ca să-l scoată din lașii bolșevicilor.

Ce mai e nou în politică

**Vești despre „remaniere“, sau schimbare între miniștri
Sperietoarea cu Basarabia — Alegerile comunale
curg în liniște — Francezii au guvern nou
Alte țări sufer greu de furtuni**

Astăzi se vorbește mai mult ca oricând în țara noastră despre o schimbare între miniștri. Nu-i vorbă, bineînțeles, de-o plecare dela cârmă a d-lui Maniu, ci despre o înnoire a oamenilor cari ocupă ministerele. Vâlva se face mai ales în jurul d-lui ministru Iunian despre care se spune, că s'ar fi simțit atins de ceva și și-ar fi dat mulțămăta. A doua zi s'a desmintit această dimisie, dar cu toate desmintirile ceva totuși se pare că este în lucru, vorba ceea: de unde nu este foc, nu iese fum!

Domnul ministru Iunian făcuse înainte de Crăciun un plan de lege a gazetelor, care a stârnit multe împotriviri în țară și se vede că i-s'a spus, să mai netezească un pic acel plan prea aspru. Iar domnia sa, pe cât e de mic la statură, pe atât e de tare în păreri sale. Și de-aici ar fi avut nemulțumirea. Mai sunt în potrivă sa și alte plânsori, din pricina cărora e tot cu piciorul spre ușă.

În legătură cu d. Iunian se spune, că d. Maniu ar vrea să deslege odată pentru totdeauna treaba cu remanierea, când ar veni acasă și d. Vaida dela Viena, unde se dusesse bolnav și acum este bine. Gazetele dela București dau și o listă nouă cu schimbările cari se vor face. Lista nu este oficială, însă noi o dăm totuși, ca să se vadă ce planuri sunt pe la București.

După lista de care pomenim, d. Maniu rămâne, ca și până aici, ministru președinte și ministru fără portofoliu. Alexandru Vaida-Voevod la interne; Mironescu la externe; Mihalache la agricultură; Ștefan O. Pop la școli și biserici; Voicu Nițescu la comerț și industrie; Mirto la comunicații; Ioanițescu la muncă; General Cihoschi la războiu; Iunian tot la justiție (dacă mai rămâne). E vorba mai departe ca d. Valer Moldovan să treacă dela școli subsecretar de stat la interne lângă d. Vaida, iar în locul său să meargă d. Andrei profesor din Iași, vicepreședintele de azi al Camerei. În cazul că d. Iunian n'ar mai vrea să rămână în guvern, în locul său la justiție ar merge d. Ștefan O. Pop, iar la școli și biserici ar fi d. Voicu Nițescu. La comerț și industrie d. Răducanu.

Viitorul apropiat va dovedi, dacă această listă se va și îndeplini, sau va rămâi alta, în clipa din urmă, precum e obiceiul în politică. În orice caz, primăvara care învie toate, va aduce o mișcare mai vie și în politica dinlăuntru a țării noastre.

În timpul din urmă s'a scris mult în gazete, că în Basarabia ar clocoti

mișcări ascunse, ori că bolșevicii adună trupe la granița Nistrului și se găsesc de războiu împotriva noastră. Asemenea știri au răsunat și în marile jurnale străine.

Guvernul a făcut celea mai amănunțite cercetări în Basarabia și d. Maniu a declarat de curând că toate veștile de mai sus sunt gogorițe. În Basarabia e pace, de mișcări ascunse nici vorbă, decât doar matrapazlăcurile unui anume Tibacu și încă doi-trei tovarăși ai săi, cari s'au lăsat plătiți de bolșevici din

S'a scufundat un mare vapor lângă țărmurii Americii de Sud

Un mare vapor german, cu numele „Monte Cervantes“, fiind în drum spre așa numita „Țara de foc“ a Americii de miazăzi, s'a scufundat dăunând în apropiere de Ushuaia. Imprejurările între cari s'a scufundat acest vapor abia acum au ajuns la cunoștința gazetelor. Le povestim și noi, ca să se vadă ce mari primejdii amenință pe aceia, cari pleacă pe căile turburate ale Oceanelor.

Vaporul „Monte Cervantes“ era unul dintre celea mai mari vase de călători din oceanul Atlantic. El ducea de obicei călători de plăcere, oameni bogați, cari umblă să vadă ținuturi depărtate ale lumii. Era cum se zice un vapor de „lux“. Cu acest vapor a călătorit mai verile trecute și scriitorul nostru *Romulus Cioflec* spre ținuturile înghețate ale Polului Nordic, unde iarăși era să se prăpădească falnicul vapor și a fost mântuit de spărgătorul de gheață „Krasin“ al Rușilor. Această întâmplare se poate citi în cartea dlui Cioflec „Sub soarele polar“, de vânzare la librării.

Plimbare de oameni bogați

De data asta „Monte Cervantes“ ducea americani ghiaburi spre ținuturile pline de frumuseți sălbatice ale Americii de Sud. Vaporul plutia pe o vreme frumoasă, câteva mile depărtare de țărmurii dela Ushuaia. Călătorii petreceau pe punte în sunetele muzicii, lângă halbe de bere spumoasă. Unii dansau, alții priviau cu plăcere multă înălțimile aprinse de soare ale cerului de miazăzi. Și nici prin minte nu le trecea că valurile liniștite ale oceanului ascund pentru dânsii hădoasa stație a morții. Vaporul avea în total 1200 de călători, cari se simțeau în cea mai deplină siguranță.

Deodată, fără veste, din adâncurile mării se auzi o șerosnitură înfloritoare, ca și când s'ar înclășta sute de vagoane sfărâmate. Vaporul lung de sute de metri s'a sguduit ca o coajă de nucă. Și, în clipa următoare, s'a oprit în haruitul neputincios al mașinilor uriașe.

poftă de câștig. Tibacu zace în temniță, iar peste Nistru nu sunt mai multe oști ca altădată și bolșevicii nu dau nici o dovadă că ar vrea războiu cu cineva.

Se spune însă, că veștile rele despre Basarabia le-ar fi scornit anume gazetele liberale, ca să se sperie lumea și să facă greutate guvernului de astăzi. Că zic gazetele liberale: în Basarabia e baiu mare și d. Maniu nu are mână destul de tare ca să înlăture primejdia, deci să vie d. Vintila! Inșă, celealalte jurnale dela București, spun: Se vad cât de colo ghiarele mâții din sac și liberalii vreau puterea..!

Așa stând lucrurile, veștile despre Basarabia sunt mai mult o sperietoare politică.

*

Cea mai mare noutate în Europa este noul guvern francez, numit de curând, care înșă nu prea arată tărie mare și e pe cale să se ducă și el cum a venit.

Altă noutate este groaznicul prăpăd ce s'a abătut în zilele trecute asupra Greciei, care a suferit pagube groaznice de ruperi de nori și de puvoaie. Sate întregi s'au prăpădit și au murit și o mulțime de oameni.

Călătorii au sărit ca arși de la locurile lor și au privit cu groază spre puntea căpitanului Dreyer:

— Ce este? Ce s'a întâmplat?

Căpitanul însă își puse tubul de vorbit la gură și tună spre călători cu cel mai împăciuit glas:

— Nimenia să n'aibă nici o teamă! Vaporul a strivit o bancă de corali (melci de mare) și nu ne amenință nici o primejdie. Muzica să cânte înainte, dansurile pot să urmeze neturburate, nu s'a întâmplat nimic!

Călătorilor în clipele dintâi nu le venea să creadă vorba căpitanului, însă când au văzut că marinarii vaporului își vad înainte de slujba lor, s'au liniștit și au urmat să petreacă mai departe.

Vaporul e merit morții și călătorii dănuiesc...

Înșă vorbele căpitanului fuseseră într'adevăr numai pentru liniștirea călătorilor, căci de fapt vaporul căpătase o mare spărtură sub apă și marinarii știau, că peste câteva ceasuri falnicul „Monte Cervantes“ va fi înghițit de valurile oceanului.

Cel mai greu lucru îl avea telegrafistul vaporului, care trimitea într'una spre toate părțile lumii grozavul cuvânt: ajutor, ajutor! Pe puntea vaporului călătorii petreceau fără griji, iar peste capetele lor schinteile electrice umpleau văzduhul de vaer și de strigăt, pe care, firește, călătorii nu puteau să-l auză.

Câteva minute mai târziu telegrafistul primi cel dintâi răspuns:

— Allo, Allo..! Aici vaporul „Fidel Lopez“! Am primit strigătul vostru după ajutor și peste 4 ore suntem acolo. Curaj!

Căpitanul și marinarii, pe fețele cărora nu se puteau citi nici celea mai mici semne de groază, se liniștiră în inimile lor. Călătorii râdeau și petreceau, iar în adâncurile vaporului apa colcăia cu putere, umplând magaziiile și golurile.

Ca să stingă orice prepunere de primejdie, ofițerii vaporului au coborât și ei la dans; întreg vaporul era un joc și un cântec, iar stafia morții rânjia în adâncuri, pândind clipa să tragă totul în genunile oceanului...

În curând sosi însă vaporul „Fidel Lopez”. Și mai sosită și altele patru mai mici. Abia atunci vesti căpitanul starea lui „Monte Cervantes” și fură lăsate în apă luntrile de scâpare.

Călătorii, văzând ajutorul aproape, n'au mai dat nici un semn de spaimă ei au coborât frumusețea în bărci, trecând pe puntea lui „Fidel Lopez”. Un fotograf american, stătea răzimat de coșul vaporului „Monte Cervantes” culcat pe-o coastă, și fotografia cu o nepăsare ciudată valurile cari cuprindeau, rând pe rând, coastele vasului pe care sta el cu mașina lui de chipuri...

Când fu soarele la apus, pe puntea lui „Monte Cervantes” numai erau decât marinarii. Curând au plecat și ei, după poruncile căpitanului, care n'a părăsit nici o clipă puntea lui de comandă.

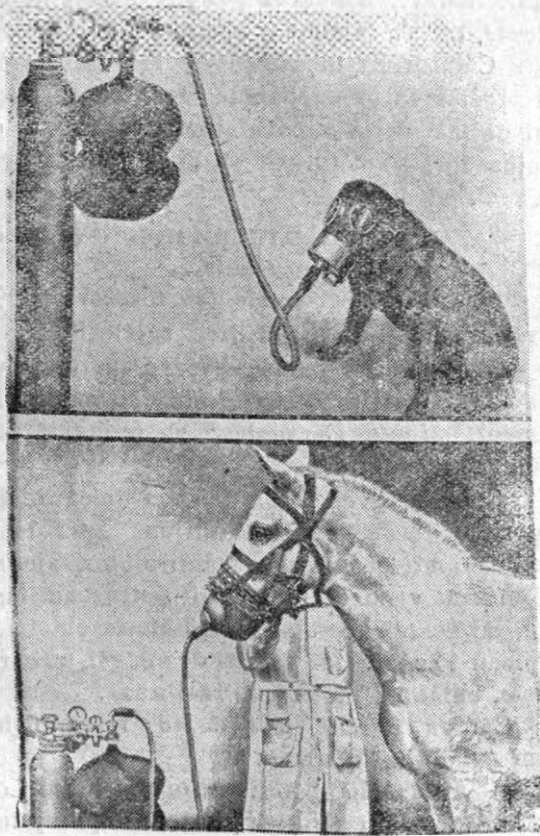
Falnicul vapor e înghițit de valuri cu căpitan cu tot...

A coborât noaptea cu umbrele ei grele și firoase. Din când în când, mari fășii de lumină, aruncate de vapoarele de ajutor, licăreau prin întunec și scoteau la iveală, din valurile spumoase, coșurile și catargele lui „Monte Cervantes” condamnat morții. Apa acoperise și puntea, de tot. Singură cărma era încă deasupra și stâlpii telegrafiei fără fir.

La comandă se mai zăria o făptură omească, cu brațele proptite în grilajul de oțel, ca o stâncă neînfricată între talazuri furioase. Era căpitanul Teodor Dreyer, cari n'a vrut cu nici un preț să se despartă de vaporul său și fu înghițit de valuri dimpreună cu dânsul.

„Fidel Lopez”, vaporul de ajutor, mai trimise o singură rază spre locul nenorocirii. Acolo nu mai era nimic, decât valuri încheștate și flori de spumă albă, pe-un mare mormânt fără cruce și fără glii...!

Animale pregătite de războiu

Țările se laudă într'una că nu mai vreau războaie și că nici prin minte nu le trece să se mai bată vreodată. Însă, vorba aia: gura zice, gura minte...! Dovadă acest chip al nostru, care arată una dintre pregătirile de războiu ale zilelor noastre. Știut este, că pe viitor războaiele nu se vor purta într'atâta cu arme.

cu puști și tunuri, ci mai ales cu *gasuri otrăvitoare*. Împotriva acestor gazuri soldații se apără cu măști sau obrăzări. Mai de curând Nemții încearcă aceste obrăzări și la animale, la câni și cai, cari încă au mare slujbă în războaie.

Precum vedem, războaiele n'au murit și țările una zic și alta fac.

„Agrul” în Șeitin

Ca bibliotecar al Reuniunii „Sfânta Maria” a credincioșilor români uniți din comuna fruntașă Șeitin, am avut prilej să frunzăresc multe cărți de istorie, poezii, basme și romane, cari și poporului îi place să le citească. Din anul 1924 cetese regulat ziarul popular dela Blaj „Unirea Poporului” din care încă am luat multe învățături și lucruri frumoase despre munca pe care o săvârșesc preoții pentru creșterea creștinească a poporului prin reuniuni. Despre „Agrul” adevărat despre „Asociația Generală a Românilor Uniți” însă numai de vreo doi ani încoace am citit în „Unirea Poporului”, dar mă gândeam și eu, după firea Românilor, cu neîncredere la ea, socotind că o fi și asta o încercare, care nu se poate înfăptui, ca multe altele.

A venit însă vremea de m'am lămurit deplin despre Agrul. Părintele nostru, Prea Onor. Domn protopop Victor Pop, în Dumineca Vameșului ne-a predicat despre Agrul, înștiințând poporul că în Dumineca viitor va veni la Șeitin d. advocat din Nădlac Dr. Alexandru Fântănar, ca să țină vorbire către popor și să înființeze Agrul mai întâi în parohia noastră și ne-a invitat să luăm parte cu toții și să ne împărtășim cât de mulți cu Sfintele Taine. Piecând oamenii dela Biserică, nu mai vorbeau alta decât despre aceasta minune, că un „fișcal” să țină vorbire despre cele sfinte. Și aceasta minune s'a și întâmplat în Dumineca Fiului rădăcit. Clopotele ne chiamă la Sf. Liturghie, credincioșii au umplut biserica.

Intrând în biserică am văzut în strana cântăreților un domn mirean cu o cărticică de rugăciuni în mână; era advocatul Dr. Alexandru Fântănar. Liturghia înaintea, la Priceasnă un număr mare de bărbați și femei se apropie de altar pentru împărtășire și noi cu uimire vedem că Dl. advocat îngenunchiază și el cu umilință și primește de Dl. Hristos în Sfânta Cuminecătură, cece precum spun și bătrânii, nu s'a mai pomenit în biserică noastră, că știți D-voastră ce crede poporul despre advocați, și acum vine un advocat și ne dă aceasta învățatură creștinească! Prin cine ni-s'a dat să vedem o astfel de minune? Prin Agrul și din aceasta am cunoscut și înțeles ce este Agrul și ce vrea să înfăptuiască această asociație.

După Sf. Liturghie d. advocat Fântănar însoțit de Prea Onor. D. protopop Victor Pop, au mers la școala noastră bisericăscă, unde era adunat întreg poporul. După ce d. protopop a salutat pe d. advocat în numele credincioșilor, deschide adunarea și dă cuvântul D-lui advocat, care atât prin cuvântarea sa cât și prin faptele sale creștinești s'a dovedit a fi mai mult un *advocat al sufletelor*. În vorbirea sa ne-a arătat că Agrul vrea să con-

lucreze cu preoțimea la trezirea vieții gloase catolice a poporului român și că este datorința fiecărui bun creștin a se înscrie membru la Agrul, pentru că Dl. Hristos și ne chiamă pe toți la sine pentru ca să ne dăm viață, pe care o putem dobândi mai ales prin împărtășirea cât de deasă cu Dl. Hristos Sf. Cuminecătură.

După vorbirea D-lui advocat numai de s'au înscris dintre credincioși un însemnat număr de membri activi și ajutători ai Agrului. Iar la inserat, după a doua conferință D-lui advocat, s'a ales un comitet local Agrului care va continua cu stăruință să scrie și alți membri. Noi românii uniți mama Roma, salutăm cu tot entuziasmul Agrul și la glasul de chemare al Sfântului Părinte Piu al XI-lea în frunte cu acești doi bărbați pornim la luptă sfântă, că și Dumnezeu a dorește!

Ștefan Băcilan, Junior
bibliotecar al Reuniunii „Sf. Maria”
și membru activ al Agrului

Moartea unui om vrednic

† Bădea Achim Albu

Glasul duios al clopotelor, ne-a vestit dimineața zilei de 6 Februarie a. c. jalea sfârșit al aceluia, care a fost Achim Albu. Săraci și bogăți, tineri și bătrâni, români sași, văduve și orfani, au început a lăcrima la auzul tristei vești. — Prin Achim Albu, muna Ighișul-Nou, a pierdut pe unul dintre cei mai buni și cei mai de seamă cetățeni români. Prin moartea lui, Valea Târnavei-Mari, a pierdut un om, un țaran român, conștiințos misiunca sa. — Născut la anul 1879, Achim Albu, a uamat meseria cojocăritului în oraș Sibiu, pe care și-a exercitat-o cinstit, în această comună. — Dar în anul 1914, când a izbucnit războiul mondial, Achim Albu, a fost chemat printre cei dintâi, sub steagul dăriei. A plecat lăsând în urmă o familie înverșădită cu trei copilași. Soarta a făcut să ca curând prinsioner în mâinile Rușilor, unde gustat pâinea amară și străină, vreme de 6 ani în friguroasa și îndepărtata Siberie. A văzut și a trecut prin groaza războiului civil „Rusia șevic”; din care prin curajul său, prin priceperea sa, a scăpat totuși cu bine.

În toamna anului 1920 decedatul s'a reîntors printre ai săi. Abia acum și-a început adevărata s'a activitate în această comună urmând într-o calea golgotei, a suferinței a răbdării, a umilinței, a batjocurei din partea celor ce nu-l înțelegeau și cari îl pismuiau. Nu a fost om, în această comună să nu fi cunoscut bunătatea sufletului, a sfatului lui pricepător, pe care-l da fără preget, tuturor cari i l-au cerut.

Decedatul Achim Albu, era acolo unde trebuia mângâiere, acolo unde trebuia pace și bună înțelegere, și orice post i-a fost încredințat din partea Sf. noastre biserici gr.-catolice sau din partea comunei, el a știut să și deplinească datoria. — Ca răsplată a faptelor sale cetățenii acestei comune, români și sași, au ținut să-i dea cea mai înaltă onoare, alegându-l să fie primarul acestei comune. Achim Albu în modestia sa nu a primit. El a voit să deplinească cel mai umilit dintre toți, retras în familia lui, îndeplinindu-și totuși cu cinste datoria lui de român.

În urma unei scurte boale, dar crude nemiloase, Achim Albu după grele suferințe răposat în Demnul, de toți plâns și de toți jale. În mormântarea lui, deși a fost pe timp ploios, totuși locuitorii acestei comune, precum și ai satelor din jur, nu au pregetat să-l înmormânteze până la locașul odihnei de veci, pe acela care a fost sprijinul celor necăjiți.

Decedatul a fost un om cult. Poseda la perfecție patru limbi: română, germană, rusească și cehă.

Pe lângă aceasta a fost membru pe viață al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, căci prețuia și sprijinea toate scopurile frumoase și culturale.

Nu pot trece cu vederea apoi cuvântarea părintelui gr.-catolic Petru Pădureanu din localitate, care a fost atât de înduioșătoare, atunci când ca păstor sufietesc și-a luat adio, la acela care l-a sprijinit și înțeles întotdeauna. Așa termina părintele: „...și-acum, îngăluie-mi mult iubite bade Achime, ca să-mi iau și eu ultimul adio dela dta, care mi-ai fost sprijinul meu și al familiei mele, dela venirea mea în această comună. Îți promit solemn, acum în clipa despărțirii că: până îmi va da Dumnezeu zile, ca să mă pot apropia de altarul Domnului, în rugăciunile mele, întotdeauna îmi voi aduce aminte de dta... și l-a năpădit plânsul.

În urma lui, rămân adânc îndurerăți soția și trei fete, fără alt sprijin pe cărările vieții decât bunul Dumnezeu. Poporul acestei comune, încă îi va păstra, mult timp, neștearsă amintirea bunului om, care odinioară a fost Achim Aibu.

Dormi în pace, suflet blând și nobil!

Ion Lascu Dumbravă
student în drept

**STIRILE
SĂPTĂMĂNII.**

Darul M. S. Regelui Mihai I. Aviația militară română a daruit M. S. Regelui Mihai I. un aeroplan mic, care poate să fie mănănat cu un motor electric. Aeroplanul a fost așezat într-o cameră din palatul dela Cotroceni.

M. S. Regele e foarte încântat de acest dar și a mulțumit frumos dăruitorilor.

Regina Maria a plecat în Egipt.

Regina Maria și principesa Ileana au plecat în Egipt. Până la gară au fost petrecute de Înalta Regență și toți membrii guvernului în frunte cu domnul Iuliu Maniu.

Dela București la Constanța au călătorit cu trenul, iar de aici până în Egipt cu vaporul „Dacia” pe Marea Neagră. Se vor reîntoarce din Egipt numai pe sărbătorile Paștilor.

Sunt însoțite în călătorie de doamna de onoare Simona Lahovari, de colonelul Svidenek și de Paul Dobrescu, inspector de siguranță.

Femeile din Turcia fac cruțări.

Guvernul turcesc a cerut femeilor din Turcia să facă cruțări pentruca să se îmbunătățească starea financiară a țării. Femeile au primit cu însuflețire această cerere și au hotărât, că pe viitor nu vor mai întrebuița nici un lucru de modă cumpărat din străinătate, cum sunt alifile, pudrele, mățăsurile și altele.

Pe urma acestui înțeles al femeilor, în celea dintâi patru săptămâni a scăzut cumpărarea de peste graniță a acestor lucruri la mai bine de jumătate.

Oare la noi când vor face femeile acest lucru, pentruca să mai scăpăm de necazuri și greutate?

Un pește ciudat. În mările reci din partea de miază noapte a pământului, se găsește un pește foarte ciudat. E lung de 40—50

cm. și de culoare roșie cu solzi ca și peștii noștri. E singurul pește cu solzi pe acolo. Trăiește în apă la o adâncime de 200—250 metri. Eschimoșii de prin părțile acelea, îl pescuiesc mult, fiindcă are carnea bună de mâncat.

Ciudățenia acestui pește stă într'aceea, că scos din apă, îndată îi sar ochii din cap, iar stomacul îi ese pe gură cu putere mare parcă e împins de o explozie din lăuntru.

Cauza este, că nefiind deprins cu lumina, îndată ce e scos afară, ochii îi sar, căci nu pot suferi lumina. Asemenea îi ese și stomacul din cauza apăsării aerului.

Mort la vârstă de 128 ani. În comuna Gherghelie din județul Vaslui, a murit săteanul Vasile Filip în vârstă de 128 ani. Familia mortului spune, că Vasile Filip mai toată viața nu s'a hrănit decât cu legume.

Un om care a scăpat dela moarte 136 de persoane. În insula franceză De Croix, din Oceanul Atlantic, trăiește un marinar cu numele Victor Jago. Vreme de 33 de ani acest marinar a fost comandantul unei bărci de salvare, și în aceasta vreme a scăpat dela moarte 136 de oameni. Acum fiind bătrân s'a retras din slujbă. Spune însă, că și de acum încolo va continua să sară în ajutorul ori cărui om care va avea lipsă de el.

Ger și zăpadă în Spania. Pe când la noi vremea încă e tot domoală, în Spania este un frig neobișnuit. În multe părți frigul a atins chiar și 20 de grade. Zăpa încă e de un metru, așa că umblatul carelor și automobilelor pe drumuri e foarte îngreunată.

Militărie în închisoare. Pe-un flăcău cu numele Martin Cozma, care-și zice nazaren, l-au asetat pentru militărie încă în anul 1924. Când a fost însă la depunerea jurământului, el n'a vrut să joare, sub cuvânt că „legea” lui îl oprește să prindă arma în mână. Consiliul de războiu l-a judecat atunci la un an închisoare. Liberându-se din temniță, a fost dus din nou la jurământ. El însă nici a doua oră nu s'a supus legii militare. A mai căpătat un an și jumătate de temniță. Tot așa a respins jurământul și a treia și a patra oră. Firește, că a înfundat iarăș gherla. În zilele trecute el a stat pentru a cincia oră în fața tribunalului militar. A luat și de astă dată un an de temniță pentru respingerea jurământului. De șase ani el nu face altceva decât iasă și intră în temniță. De-o merge tot așa, el acolo și moare, la pită și la apă, pentru o încăpăținare soră cu nebunia. Cine ce-și caută, găsește!

Rușii trimit și acum condamnați în Siberia. În săptămâna trecută, guvernul bolșevicilor din Rusia a trimis în Siberia, 20 de preoți din Leningrad. Pe episcopul de Mahugreu l-au trimis în insula Solovejki, plină de toate relele. Pe celea două fete ale episcopului reformat Freifeld le-au trimis în două localități deosebite din Siberia.

Un spital de animale. Prietiniile animalelor din orașul Praga, au hotărât să facă un spital pentru animale. La 1 Ianuarie, anul acesta, spitalul a și fost deschis și de atunci și până acum au fost găzduite 800 de animale: câni și pisici părăsite, rătăcite, bolnave ori rănite.

Au fost găzduiți și cai fără adăpost sau bolnavi. Așa că în curând spitalul s'a dovedit neîncăpător pentru atâtea animale.

Societatea „Prietenii animalelor” văzând aceasta a cumpărat, lângă Praga, un pământ de o mie metri pătrați, pe care vor ridica un nou spital pentru animale. Cheituielile de edificare vor fi vre-o 200 mli coroane cehe.

Un rege fără coroană

Chipul acesta înfățișează pe noul președinte al țărișoarei Estonia, care a răsărit după războiu, ruptă din trupul fostei împărății rusești. Noul președinte se numește Strandmann și face acum călătorii prin capitalele Europei, să câștige pentru țărișoara sa bunăvoința statelor vecine.

Impușcat pentrucă a voit să fure o pâine. Băiatul Gheorghe Mihai din București a fugit de acasă acum câteva zile. Lovindu-l foamea, a spart o fereastră dela o prăvălie de pâine din Calea Moșilor, voind să fure o pâine. Un sergent de stradă l-a văzut și i-a strigat să stea. Băiatul însă a fugit și atunci sergentul a împușcat după el, nimerindu-l în piciorul drept. Băiatul a fost dus la spital, unde a spus, că a voit să fure pâinea fiindcă n'a mâncat de două zile.

Descoperirea unei crime monstruoase. Poliția din Berlin, a descoperit într-o comună Boeze, de lângă Berlin, o crimă îngrozitoare. Acum într'un colț ascuns din podul căsii săteanului Gunderman, au dat peste un fel de cotineață cu gratii. În cotineață era închis un om sălbătăcit cu totul și slăbit de abia mai răsufila. Nenorocitul era fratele mai în vârstă a lui Gunderman și era ținut în cotineață de vreo-o 15 ani. Când a văzut că vin poliștii, a început să urle ca un animal și s'a ascuns în paiele murdare și mucăgăite, cari îi slujeau de culcuș.

În fața poliției, Gunderman a mărturisit că l-a închis pe fratele său în cotineață fiindcă era nebun primejdios.

Poliția l-a deținut pe Grunderman și acum va ajunge și el la cotineață.

Cât drum se poate face într'un ceas. Un învățat, dorind să știe cât drum se poate face într'un ceas, a găsit, că un om poate face cu pasul 4 kilometri și jumătate pe ceas. Un porumbel poate sbura pe ceas 97 kilometri. Un vultur zboară 110 kilometri pe ceas, iar o rândunică poate sbura 214 kilometri pe ceas.

Un tren accelerat face 120 kilometri pe ceas, iar un aeroplan 519 kilometri.

Focuri multe. La Iași a ars o fabrică de mobile, cauzând pagube mari, de câteva milioane.

La Buhuși, într'o singură zi au fost patru focuri, cari numai cu greu au putut să fie stinse.

La Năsăud au ars vre-o câteva case, și au înspăimântat tare pe locuitorii, cari se temeau să nu mai vină iarăș un foc ca și cel din anii trecuți.

La Făgăraș s'a aprins moara corpului 6 armată.

Grijiți când umblați cu focul, căci grija bună încunjură primejdia rea!

Averile americane. Camera de comerț franceză din New-York a publicat toate socotelile cu privire la averile americane. Din aceste socoteli se vede, că în anul trecut au fost 24 americani, cu avere care aduce venit anual mai mare de 125 de milioane de franci; 496 de americani au venit anual mai mare de 25 milioane.

Venitul total al americanilor din Statele Unite este la an de 24 miliarde 625 milioane dolari.

În mijlociu venitul după care se începe plătitrea dării este de 6078 dolari.

Millionarii americani plătesc la an o dare de 178 milioane dolari.

† Ioan Socaciu, măiestru croitor în comuna Țigmandru din județul Târnava Mică, un om harnic peste măsură, creștin bun și cu mare dragoste de învățătură, care a trudit ziua și noaptea la masa sa de croitorie și la munca câmpului, ca să crească la învățătură, în școlile celea mai înalte, o familie numeroasă, atins de-o boală grea și neiertătoare, împărțit mai de multeori cu sf. Taine, și-a dat nobilul său suflet în mâinile Ziditorului, în ziua de 24 Februarie, în anul al 55-lea al vieții și al 31-lea al căsătoriei.

Răposatul a fost secrul Redactorului nostru, Păr. Iuliu Maior, și tatăl Dșoarei profesoare Aurelia Socaciu dela Școala Normală de fete din Blaj, cărora le împărțim și pe această cale celea mai adânc simțite condoleanțe, precum și întregii Familii. Inafară de cei de sus, răposatul este plâns de iubitoarea sa soție Maria n. Cocișiu, de Dna Mărioara Maior, fiica sa mai mare, de fii Dr Niță Socaciu și Teni, de nepoțelul Țacu și de alte numeroase rudeni.

Înmormântarea s'a făcut la Blaj, unde a și murit, Miercuri în 26 Februarie, fiind petrecut la groapă cu mare jale, de lumie numeroasă.

Fie-i partea cu dreptii!

Distrugerea omizilor și a lăcustelor

Ministerul de agricultură, a luat toate măsurile, ca în anul acesta să nu mai fim bântuiți de omizile și lăcustele, cari în anul trecut au făcut stricăciuni așa de mari.

S'au numit șase pricepători, cari să conducă lucrările de distrugere a omizilor și a lăcustelor. În ajutorul acestor pricepători vor sta toți agronomii regionali, camerele de agricultură și câte un delegat din fiecare comună.

Ministerul de agricultură va tipări și cărțile cu chipuri colorate, în cari va da toate îndrumările pentru distrugerea omizilor și a lăcustelor. Se vor cumpăra și uneltele trebuincioase și leacurile omoritoare de omizi și lăcuste, cari se vor împărți acolo, unde va cere trebuința.

Cu deosebire se vor face toate încercările pentru a se distruge omida rusească, care în anul trecut a făcut atâta pagubă.

Pentru distrugerea celorlalte omizi, Ministerul a cerut și ajutorul organelor administrative.

Pentru distrugerea lăcustelor, Ministerul cere că oamenii să înceapă lucrările încă de pe acum, arând locurile în cari socotesc că sunt ouă de lăcuste.

Ori ce măsură, cât de bună, luată de Minister, numai așa poate să-și ajungă ținta, dacă agricultorii cu toții vor lua pentru îndeplinirea ei.

Grădinile de flori

În aranjarea grădinilor se ivește o nouă îndrumare. Toate statele din apus și mai ales Anglia, America și Germania vreau să schimbe forma în care grădinile au fost până acuma. S'au urit de plantația veche din fiecare an a begoniilor, a heliotropelor, a salviilor și altor flori de vară asemănătoare, cu o durată de viață scurtă. Greutățile bănești de azi au îndemnat pe cultivatori la părăsirea culturii acestor flori. S'a ajuns la convingerea că florile de câmp sunt nu numai frumoase, dar și trainice și nu cer muncă multă.

Tufișurile sau arbuștii cari înfloresc într'una, se pot lăsa ani de-a rândul în locul în care au fost plantați, devenind tot mai plăcuți și mai frumoși. Podoaba de flori a plantațiilor mai vechi, este nespuse de frumoasă și această înțelegere a schimbat în întregime înfățișarea grădinilor. Ele au devenit mai atrăgătoare mai plăcute și mai câmpenești decât formele, cari le stăpâneau până atunci, și prin ele chipul grădinilor a devenit mai frumos și mai poetic. Apoi nu trebuie trecut cu vederea că s'au împuținat cheltuelile și lucrările anuale, ușurându-șe și buna lor întreținere.

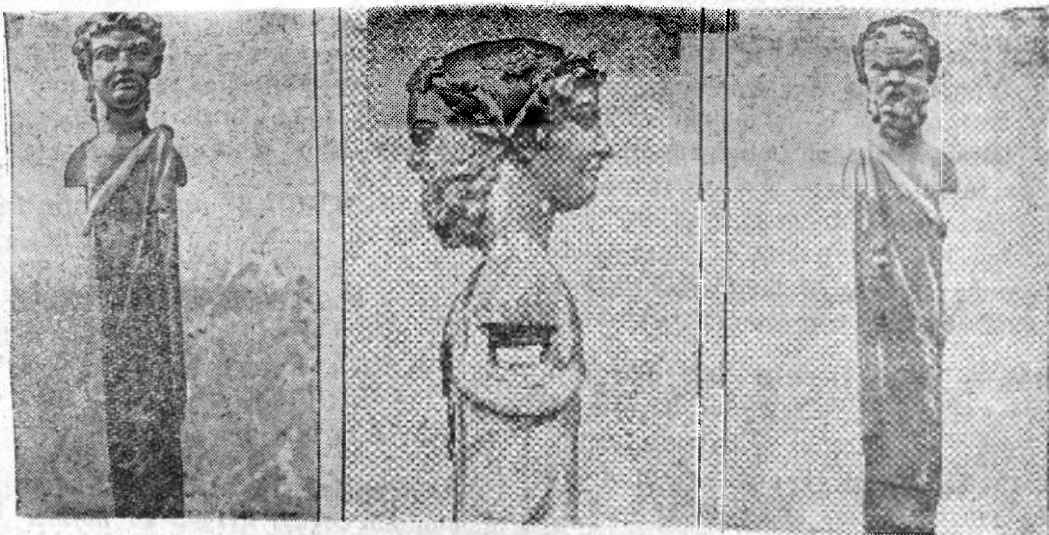
Arbuștii sau tufișurile sunt plante — cum am mai spus — cu durată de viață lungă. Plantele cari cresc prin păduri, prin munți și câmpii, de regulă au tulpină puternică cu o întinsă ramificație de rădăcini. Tulpină cu rădăcinile formează magazia vigoarei și trăiniciei

plantei, din care, an după an, se dezvoltă voaltă noi generații și minunate podoabe de flori. Ele rezistă gerurilor iernei și suportă cu aceeași ușurință căldurile verii. Afară de neînsemnată muncă ce o cer cu udatul și cu plivirea de buruieni, aceste plante abia au nevoie de alte îngrijiri, iar mica oboseală, răsplătește splendoarea înfloririi în belșug. Dealtfel și noi de mult am plantat în grădinile noastre flori cu viață lungă printre cari putem aminti: bujorul (Paeonia) cunoscut prin floarea lui frumosă, apoi pinteanașul (Delphinium) albastru cu tulpine lungi, floxul cu florile ca din povești precum și viorelele, mărgăritarele, nalbele, macii în vară și alte flori asemănătoare, pe cari alina de bine le cunoaștem din grădina bucureștenilor noștri și ne putem închipui câtă bogăție de culori s'ar desfășura înaintea ochilor noștri toată vara, dacă am planta din belșug, în grădinile noastre pomeniții arbuști!

Și pentru că tufișurile respirate în întreg globul pământului — începând primăvara de timpuriu cu ghiocelii în Ianuarie și sfârșind cu crisantemele ce înfloresc în Noemvrie — sunt în măsură să alcătuiască în tot cursul anului un fior netentent, facem posibilitatea să se înbrace în splendoarea unui câmp de flori. Până acum, cu vechea floare de vară, eram siliți să ne bucurăm numai de o scurtă vreme din Mai și până la prima brumă. Cu arbuștii lungim viața.

Mai întâiu în Anglia, iubitoarea de flori, au ajuns la gândul introducerii florilor rustice în grădini. Înainte de a împlini acest gând, au adunat toate genurile de flori pe cari le-au găsit în curți vechi țărănești, în grădinile bucureștenilor și în colecțiile științifice de plante pe cari le-au resădit și le-au supus unor cercetări amănunțite. În modul acesta s'au convins tot mai mult, că se înțelegea bează un plan frumos de înpodobire

Comori din timpurile vechi

La 14 ani după nașterea Domnului nostru Isus Hristos, stăpânia la Roma un împărat rău și morocănos cu numele Tiberiu. Acestuia îi plăcea adeseori să se retragă de lume în cei mai apropiați curteni ai săi și să petreacă neturțurat de sgomotele marelui oraș Roma. Într'un rând a avut dorința ciudată să-și facă două mari corăbii strălucite pe lacul Nemi să se retragă acolo săptămâni și luni de-a rândul. După moartea lui acestea corăbii s'au găsit au scurs apele lacului Nemi, anume numai pentru corăbiile lui Tiberiu, nădăjduind să găsească pe dansle marile comori ale împăratului. De câțiva vreme corăbiile lui Tiberiu au și ieșit la iveală de sub apele scurse și, între alte lucruri vechi, s'a găsit pe corabia doua o statuie foarte prețioasă de bronz aurit, înfățișând capetele din chipul de mai sus.

Statuia e înaltă de un metru și are două fețe la acelaș cap, un tinăr și un moșneag. Chipurile de margini arată aceeaș statuie, privită din față și din dos. Pricepătorii spun că este o statuie de mare preț.

flori a grădinilor. In toate coloniile și in regiunile încă puțin cercetate in ce privește florile, mai ales în China de miază zi și apus, s'au adunat multe soiuri de flori necunoscute pân' acum, flori sălbatice, frumoase, de munte și de șes, și s'a cercetat puterea de înflorire, suportarea frigului și a vremurilor rele, pentru ca mai pe urmă, după regulile grădinăritului, să poată fi împământenite. La acest gând s'au însoțit și neobosiții cultivatori de flori și au încrușat soiurile din țară cu multe soiuri streine, din cari au luat ființa tipuri de flori cu totul noi, cari astăzi constituiesc mulțimea celor mai frumoase tufisuri, împodobesc și îmbogățesc grădinile noastre.

Podoaba nesfârșită a florilor amintite, viața florilor rustice cu o viață mai lungă și speșele mici au dat noi îndemnuri grădinăritului. Pe lângă aceasta, plantarea grădinilor noastre cu plante cu viață lungă a făcut ca simțul poeziei florilor să se trezească în cele mai largi cercuri. Iubirea naturei și priceperea farmecului lumii nemărginite a florilor, care până acuma se ascundea prin păduri și vâlcele îndepărtate, se așează în grădinile noastre odată cu florile de câmp. Astfel se vor trezi în sufletele multor prieteni ai naturei, bucurii noi de viață și dragoste de muncă.

Viitorul grădinilor noastre zace în florile sălbatice!

Arpad Mühle, Timișoara

Ioan Lup. — Din cei 245 lei am trecut la abonamentul Dv. 200 lei iar 45 lei pentru Ioachim Popa la care îi trimitem foaia din 1 Februarie 1930.

N. B. Lugoș. — Articolul de care ne întrebați («O predare de biserică la 1875»), l-am primit, însă, sosind prea târziu pentru ocazia menită, îl păstrăm și îi vom face loc la timp potrivit. Salutări!

Simion Cristurean, cantor. — Pe «pocăiți» săi lăsați în plata Domnului, căci rătăcirea lor n'are leac decât în pilda noastră bună. Noi să ținem la ale noastre, cum am învățat din părinți și din graiul sfințelor propovedanii, iar ei, când își vor cunoaște greșala, se vor întoarce, căci altă cale de mântuire nu este, decât cea arătată de Domnul, de învățăceii și de urmașii săi. Să vă fie milă de dânșii, iar de judecat, să-i judece Domnul!

Am primit câte 90 lei dela următorii: Anton Ardelean, George Cazan, Bălțean Vasile, Ioan Bălan, Palea Ioan, George Vasiliu, V. Bordean, S. Magda.

Câte 180 lei dela următorii: Bunaciu Ioan, Ioan Mărginean, Suciu Toma, Iuliu Papp, Cioban Vasile, Soporan Dumitru, Emil Tatar, Vasile Istrati, Of. parohial Bicaz (Sălaj).

Alte sume: Ioan Cozma 154; Bănceu Vasile 135; Moga Ioan 135; Marian Vasile 173; Botoș Simion 175; Victor Pop 360; Pamfil Potopca 390; Tatu Vasile 570; Romul Cotețiu 600; Petean Vasile Suciu 600; Dumitru N. Nistor 210; Ioan Ceușan 93; Hârceagă Teodor I. I. 320; George Moody 70; Dandu Ioan I. T. 30; Teodor Dudan 20; Vasile Abușan 100; Todor Nicolae I. Vasile 165; Ilie Tepeș 73; Domnosie Mociovă 510; Ioan Liuța Pagu 300; Traian Pereș 360; Andone Iovu 360; Ilie Turcu I. Ana 135; Marica Pompeiu 140; Scurtu Ionel 45; Hădărian Onisie 42; Alexandru Ceacalan 810; Tepeș Teodor I. Gr. 40; Lateș Simion 100; Ilia Dihel 45; Runcan Dumitru 80; Șuteu Grigore 50; Palea Ioan 190; Pădurean Iacob 225; Todoran Todor George 120; Mara Ioan 45; Dohangie Antone 100; Vancu Ioan a P. 290; Ioan Mărcuș 115; Mocriș Ioan 100; Victor Avram 810; Biserica gr.-catholică Cosniciul de jos 735.

Redactor: IULIU MAIOR.

Parohia română unită Teaca (J. Mureș)

Nr. 6/1930 paroh.

Publicație de licitație

Pentru executarea lucrărilor de edificare până la punerea sub coperiș (în roșu) pe fundamentul terminat deja, a bisericii române unite din Teaca (județul Mureș), se publică licitație cu oferte închise, care se va ține în ziua de 12 Martie 1930 ora 10, în biroul oficiului protopopesc din Teaca.

Invităm pe toți aceia, cari doresc a lua parte la această licitație să-și înainteze curatoratului bisericii gr.-cat. din Teaca, până la termenul fixat, ofertele întocmite conform prevederilor legii contabilității publice art. 88—110 și a condițiilor mai jos arătate. Ofertele se vor redacta numai în limba română, și rămân valabile până la deciderea curatoratului. Ofertele prezentate obligă ofertantul numai decât, iar biserica numai după aprobarea Prea Ven. Consistor.

In ofertă se va arăta rabatul la % asupra prețurilor din deviz, iar nu suma globală. Oferta trebuie să conțină clauzula, că ofertantul cunoaște devizul și condițiile generale pentru executarea lucrărilor publice.

Garanța provizorie de 40% asupra sumei din deviz se va anexa la ofertă. Această garanție — la încheierea contractului se va complota la 60% din valoarea ofertei, și după fiecare situație se va reține 60%. Garanța provizorie se va elibera — dacă lucrările vor fi găsite bune — după recepția provizorie, iar restul de 60% numai după recepția definitivă.

Proiectul lucrării se poate vedea zilnic între orele 9—12 la oficiul protopopesc gr.-catholic în Teaca.

Curatoratul bisericii își rezervă dreptul de a hotărî liber asupra ofertelor, fără considerare la suma oferită și fără a restitui cheltuielile făcute de ofertanți.

Teaca, la 4 Februarie 1930.

Dionislu P. Decel

paroh-protopop (977) 1—2

Gonza C. Teodor

curator-primar

Nr. 26—1930.

Concurs

Capitulul Metropolitan gr.-cat din Blaj, publică concurs pentru închirierea pe 3 ani a casei fundamentale din piața In. M. Clain (Farmacia românească), pe ziua de 1 Aprilie 1930. Pe lângă locuința din mai multe camere, casa are și 2 prăvălii cu ferestre mari.

Cei ce reflectează la ea, să-și înainteze ofertele de chirie, închise, la Administrația Centrală Capitulară până în 15 Martie 1930.

Blaj, la 25 Februarie 1930.

(1027) 1—2

Iacob Popa
canonic prepozit

No. 281—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 2178—1929 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Bunea Ilie și Popa Petru repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 4415 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 1 Martie 1930 orele 10 a. m. la fața locului în Roșia de Secaș la locuința urmăritului No. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară; Coșer și oi în valoare de 5500 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 24 Ianuarie 1930.

(995) 1—1

NICOLAE BACIU
portărel

No. 279—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 2484—1929 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Wilhelm Naftali repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 1847 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 8 Martie 1930 orele 9 a. m. la fața locului în Crăciunelul de jos, la oarele 11 a. m. în Blaj No. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: o bicicletă și o batoză în valoare de 14000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 24 Ianuarie 1930.

(995) 1—1

NICOLAE BACIU
portărel

No. 2374—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 2375—1929 a judecătorei de ocol Blaj în favorul reclamantului Dr. Ludovic Enyedy pentru încasarea creanței de 1350 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 5 Martie 1930 orele 10 a. m. la fața locului în com. Lupu a locuința urmăritului No. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 15.000 buc. cărămidă, un car de vite, 8 perini în valoare de 9500 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 31 Ianuarie 1930.

(1018) 1—1

NICOLAE BACIU
portărel

No. 114—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 1054—1929 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Fenichel Lazar repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy adv. Blaj pentru încasarea creanței de 5055 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 3 Martie 1930 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Roșia de Secaș No. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară; 1 Birou de stejar, mașină de cusut, dulapuri de stejar în valoare de 20000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la Ianuar 1930.

(1025) 1—1

NICOLAE BACIU
portărel

Nr. 907—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 3143 și 3636—1928 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru încasarea creanței de 5000+2200 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 5 Martie 1930 orele 11 a. m. la fața locului în comuna Lupu și comuna Cergăul mare No. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: coșer, care, fân, cotețe, 1/2 din șură, ceas, și altele în valoare de — Lei.

In caz de de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 5 Martie 1930.

(970) 1—1

NICOLAE BACIU
portărel

No. 723—1927.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. G. 2457—1921 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Toth Simion repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy, pentru încasarea creanței de 517 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 6 Martie 1930 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Blaj și Bucerdea-grânoasă No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: Trăsură, scroafă cu porcei, ver și altele în valoare de 6800 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, 24 Ianuarie 1930.
(964) 1—1 NICULAE BACIU
portărel

No 901—1927

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 4624—1927 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Mandrosca Paraschiva repr. prin avocatul Dr. Bela Dániel pentru încasarea creanței de 7000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 3 Martie 1930 orele 1 p. m. la fața locului în com. Beșineu la locuința urmăritului No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: coșer, cucuruz porci și bivoli în valoare de 11,500 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 24 Ianuarie 1930.
(992) 1—1 NICULAE BACIU
portărel

No 543—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 4319—1928 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Iuliu Herzlinger, repr. prin avocatul Dr. Bela Daniel, pentru încasarea creanței de 8173 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 7 Martie 1930 orele 8 a. m. a fața locului în comuna Blaj la locuința urmăritului No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: coșer, vacă, un car de vite în valoare de 12.000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, 24 Ianuarie 1930.
(991) 1—1 NICULAE BACIU
portărel

No 460—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3352—1929. a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Carol Preiner repr. prin avocatul Dr. Bela Daniel, pentru încasarea creanței de 996 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 7 Martie 1930 orele 12 a. m. la fața locului în Blaj la locuința urmăritei No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: car. căruță, șatră, șură și iepe în valoare de 13.000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 24 Ianuarie 1930.
(990) 1—1 NICULAE BACIU
portărel

No. 834—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3537—1929 a judecătorei de ocol Timișoara în favorul reclamantului Emanuel Freidman repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru încasarea creanței de 8223 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 7 Martie 1930 orele 10 a. m. la fața locului în comuna Blaj la locuința urmăritului No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: Un biliard în valoare de 10.000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Blaj, la 24 Ianuarie 1930.

(968) 1—1 NICOLAE BACIU
portărel

No 143—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1152—1929 a judecătorei de ocol Blaj în favorul reclamantului Martin Leitner repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru încasarea creanței de 4596 Lei — bani și acc., se fixează termen de licitație pe ziua de 6 Martie 1930 orele 12 a. m. la fața locului în comuna Blaj, la localul prăvăliei No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: Ștofă de vară și țesătură în valoare de 53750 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Blaj, la 24 Ianuarie 1930.

(961) 1—1 FLEFLEA
portărel

No. 1382—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 361—1929 a judecătorei de ocol Blaj în favorul reclamantului Institutul de Credit. Fonciar repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy adv. Blaj pentru încasarea creanței de 50,000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 7 Martie 1930 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Cergăul-mic No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: un tractor, teasc, căruță, fân, șură și altele în valoare de 93,000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Blaj, la 13 Ianuarie 1930.

(972) 1—1 NICULAE BACIU
portărel

No. 815—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 5086—1928 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Cassa de Păstrare jud. Bihor repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru încasarea creanței de 16.000 Lei — bani și acc se fixează termen de licitație pe ziua 6 Martie 1930 orele 10 a. m. la fața locului în comuna Blaj în localul prăvăliei No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: Bumbac, năframă și pardesiuri în valoare de 80.500 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Blaj, 24 Ianuarie 1930.

(967) 1—1 NICOLAE BACIU
portărel

No. 1353—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2040—1929 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Gheorghe Hădu lui Luchea repr. prin avocatul Dr. Hans Hendrich Mediaș, pentru încasarea creanței de 14 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 5 Martie 1930 orele 5 p. m. la fața locului în Comuna Chesler la locuința urmăritului, No. 164 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară; 2 junci, 1 car, oi în valoare de 7800 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 13 Februarie 1930.
(1024) 1—1 FLEFLEA, portărel

No. G. 3619 --1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3619—1928 a Tribunalului Târnava-mică în favorul reclamantului Banca „Patria” pentru comerț industrie s. a. Blaj repr. prin avocatul Eugen Moldovan dom. în Blaj, pentru încasarea creanței de 2625 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 18 Martie 1930 orele 1 p. m. la fața locului în localul locuința urmăritului. No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară; cal, căruță în valoare de 13000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 25 Februarie 1930.
(1003) 1—1 NICOLAE BACIU
portărel.

No 2781—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2781—1929 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy adv. pentru încasarea creanței de 7500 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 3 Martie 1930 orele 12 a. m. la fața locului în comuna Tău. No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară; 2 junci, șură 1 car de vite, 1 iapă, 1 coșer, 20 feld. curuz, 1 car, 1 căruț în valoare de 41.000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 5 Februarie 1930.
(1021) 1—1 NICOLAE BACIU
portărel

No. 282—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2184—1929 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului David Radeși repr. prin avocatul Ilarie Aldea, pentru încasarea creanței de 11 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 1 Martie 1930 orele 5 p. m. la fața locului în Roșia de Secaș la locuința urmăritului No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară; coșer, car și șură în valoare de 7500 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 24 Ianuarie 1930.
(997) 1—1 NICOLAE BACIU
portărel